

Sygnatura akt VI Ka 114/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **11 kwietnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SSO Grzegorz Kiepusa (spr.)

SSO Arkadiusz Łata

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r.

sprawy **L. T.** ur. (...) w N.

syna Z. i G.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 4 października 2013 r. sygnatura akt VI K 278/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. uchyla punkt 5 zaskarżonego wyroku w zakresie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego dotyczącym kar wymierzonych wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010r. sygn. VII K 1397/10,

- Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18.01.2011r. sygn. II K 921/09 i sprawę w części przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze;

2. w pozostałej części zakażony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia skazanego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

VI Ka 114/14

UZASADNIENIE

Apelacje od wyroku wywiedli skazany i jego obrońca. Skazany podniósł, że grzywna orzeczona przez Sąd Rejonowy w sprawie II K 579/07 została umorzona, wskazywał na trudną sytuację życiową swej rodziny oraz zły stan zdrowia, a także pozytywną opinię z zakładu karnego.

Wnosił o takie ukształtowanie kary łącznej, które umożliwi mu jak najszybszy powrót do rodziny. Obrońca zarzucił wyrokowi rażącą niewspółmierność kary łącznej orzeczonej w pkt 1 części dyspozytywnej, poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności w oparciu o zasadę asperacji, za przestępstwa, za które został skazany wyrokami: Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 2.08.2008 r., sygn. akt II K 293/08 oraz Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 28.07.2008 r., sygn. akt II K 579/07, podczas gdy przebieg procesu resocjalizacji skazanego, jego opinia w zakładzie karnym, przemawiają za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, a wymierzona w oparciu o tę zasadę kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia swoją funkcję w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a także obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 85 kk poprzez nieobjęcie wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami:

Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18.01.2011 r. sygn. akt II K 921/09 (pkt V części wstępnej wyroku) oraz Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010 r., sygn. akt VII K 1397/10 (pkt IV części wstępnej wyroku) pomimo iż czyny zostały popełnione odpowiednio 14.11.2009 r. (II K 921/09) oraz 10.05.2010 r. (VII K 1397/10) zaś pierwszy nieprawomocny wyrok został wydany w dniu 17.08.2010 r. w sprawie VII K 1397/10. W oparciu o podniesione zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 2 poprzez wymierzenie skazanemu za opisany w tymże punkcie zbieg przestępstw kary łącznej w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej za zbieg realny przestępstw, za które skazano skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18.01.2011 r., sygn. akt II K 921/09 (pkt V części wstępnej wyroku) oraz Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010 r., sygn. akt VII K 1397/10 alternatywnie wnosząc o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Apelacje okazały się zasadne o tyle, iż w wyniku ich wniesienia zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez uchylenie punktu 5 w zakresie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego dotyczącego kar wymierzonych wyrokami Sadu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010 r., sygn. VII K 1397/10 oraz Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18.01.2011 r., sygn. II K 921/09 i przekazanie sprawy w tej części do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. W sprawie niniejszej istniały dwa zbiegi realne przestępstw: 1) przestępstwo z art. 193 kk, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 22.09.2003 r., II K 358/02, wymierzono karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda i przestępstwo z art. 279 § 1 kk, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 28.07.2008 r., II K 579/07 wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na pięcioletni okres próby i grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 20 zł każda, przy czym zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; 2) przestępstwo z art. 278 § 1 kk, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010 r. VII K 1397/10, wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby i grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych po 20 zł każda, przestępstwo z art. 286 § 1 kk i in., za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 2.06.2008 r., II K 293/08, wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na trzyletni okres próby, przy czym zarządzono wykonanie kary oraz przestępstwo z art. 200 § 1 kk, za które wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18.01.2011 r., II K 921/09, wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności. Pierwszy zbieg (pkt 1 wyroku) sąd rejonowy ustalił prawidłowo. Wymierzona kara łączna 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda jest karą uwzględniającą w należyty sposób związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, jest zatem karą sprawiedliwą. Umorzenie grzywny orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej o sygn. II K 579/07, o której mowa w apelacji skazanego nie ma wpływu na możliwość połączenia jej z inną karą. Umorzenie grzywny, o którym mowa w art. 51 § 1 kkw jest jedną z kodeksowych form wykonania tej kary. Wykonanie kary tymczasem nie stanowi przeszkody do łączenia jej w ramach kary łącznej z inną karą. Z tego powodu podniesiony przez skazanego zarzut należało uznać za bezzasadny. Drugi zbieg realny sąd ustalił nieprawidłowo, gdyż otwierał go wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010 r., VII K 1397/10 (pkt 2 sentencji

wyroku). Kary pozbawienia wolności, o których mowa w tym punkcie wyroku nie podlegały łączeniu. W związku z tym, iż apelacje zostały wniesione wyłącznie na korzyść skazanego sąd odwoławczy nie mógł zmienić zawartego w tym punkcie rozstrzygnięcia z uwagi na uregulowania zawarte w art. 434 § 1 kpk. Apelacja obrońcy odnosząca się do rażącej niewspółmierności orzeczonej w pkt 2 wyroku kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, pomimo, że w istocie połączono kary za przestępstwa nie pozostające w zbiegu realnym, była bezzasadna. Orzeczona kara jest karą sprawiedliwą uwzględniającą związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy przestępstwami. Rację ma natomiast obrońca wywodząc w apelacji, iż w zbiegu realnym pozostawały przestępstwa, za które wymierzono skazanemu kary pozbawienia wolności na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 17.08.2010 r. VII K 1397/10, i z dnia 18.01.2011 r., II K 921/09. Konsekwencją błędów w ustaleniach faktycznych popełnionych przez sąd pierwszej instancji musiało być uchylenie pkt 5 zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego, co do kar orzeczonych tymi wyrokami. W pozostałym zakresie wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego ma swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 kpk.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.